Dosar nr. 2-1010/2025
PIGD: 2-25089205-09-2-23062025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

25 februarie 2026 or. Fălești

Judecătoria Bălți (sediul Fălești)
în următoarea componență
președintele ședinței, judecător Lilia Trocin
grefier Mariana Lungu
cu participarea:
reprezentantului reclamantului, avocatul Valentin Trișnevschi,
reprezentantului pârâtului, avocatul Ciumaș Oleg

examinând, în ședință publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Hadîrca Grigore împotriva lui Negoiță Alic privind repararea prejudiciului material cauzat prin contravenție în mărime de 22 578 lei, a prejudiciului moral în mărime de 15 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 3 200 lei,-

c o n s t a t ă:

I. Argumentele participanților la proces:

1. La data de 23 iunie 2025, în procedura judecătorului Judecătoriei Bălți (sediul Fălești), Lilia Trocin, s-a repartizat, în mod automat-aleatoriu prin PIGD, cererea de chemare în judecată depusă de Hadîrca Grigore împotriva lui Negoiță Alic privind repararea prejudiciului material cauzat prin contravenție în mărime de 22 578 lei, a prejudiciului moral în mărime de 15 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 3 200 lei, achitate pentru asistența juridică și taxa de timbru.

2. În motivarea cererii s-a invocat că, la data de 19.04.2025, aproximativ ora 10:15 min., pe str. Moldovei din or. Fălești, la parcarea din fața magazinului „Super Linela", pârâtul Negoiță Alic, fără nici un motiv, a lovit de mai multe ori cu pumnul în parbrizul automobilului său personal de modelul „Toiota Avensis", deteriorându-l total.

Pe faptul dat, a înștiințat telefonic Inspectoratul de Poliție Fălești solicitând de a lua măsuri cu cet. Negoiță Alic și ca urmare, în privința acestuia a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție, prin care ultimul a fost recunoscut vinovat și sancționat în temeiul art. 104 al. 1) din Codul contravențional, cu aplicarea unei amenzi în mărime de 18 unități convenționale.

Pârâtul, din câte cunoaște, nu a contestat procesul-verbal și a executat sancțiunea.

Potrivit, înscrisurilor aferente constatării contravenției, precum și deciziei de sancționare cu privire la fapta invocată, se confirmă în mod incontestabil vinovăția pârâtului în săvârșirea accidentului rutier și, pe cale de consecință, cauzarea prejudiciului material prin deteriorarea parbrizului automobilului său personal.

Potrivit contului de plată nr. 1852 din 12.05.2025, eliberat de către Toiota Centru Chișinău Continent, costul parbrizului, materialelor necesare schimbării acestuia și manopera este de 22578,00 lei. A fost de acord cu soluționarea amiabilă a cazului, adică cu propunerea pârâtului de a schimba parbrizul la un autoservis autorizat din mun. Bălți, dar până la urmă acest plan nu s-a realizat tot din vina autorului propunerii.

Astfel, deoarece repararea prejudiciului material şi moral în acest caz este prevăzută de legislaţie, fiind în drept să ceară repararea prejudiciului cauzat în urma comiterii unei contravenţii, iar pârâtul Negoiţă Alic a acţionat ilicit, cu vinovăţie faţă de el şi, în rezultat, i-a cauzat o pagubă patrimonială şi morală, motiv pentru care urmează a fi obligat să repare acest prejudiciu suportat de către el prin obligarea acestuia la plata despăgubirilor materiale şi morale.

Consideră că pârâtul trebuie să-i repare şi prejudiciul moral cauzat în urma săvârşirii contravenţiei, prejudiciu pe care îl estimează la suma de 15000 lei. Pârâtul până la moment nu a întreprins absolut nici o măsură în vederea reparării prejudiciului cauzat prin acţiunile sale culpabile, care s-au manifestat pentru el prin, stare de stres şi frustrare, ţinând seama de împrejurările în care s-au cauzat deteriorările automobilului (în parcare), cu expresii dur necenzurate adresate lui personal, precum şi prin consecinţele afective.

Or, prejudiciul afectiv constă în suferinţe psihice cauzate prin lezarea sentimentelor de afecţiune, care cuprind suferinţele psihice determinate de limitarea sau privarea temporară de anumite drepturi (dreptul de a se folosi de automobilul personal), cât şi orice alte suferinţe psihice similare. Deteriorarea automobilului sus indicat i-a provocat suferinţe psihice, deoarece este un bun important pentru el, ţine mult la el pentru că este o sursă comodă de deplasare şi i-a fost făcut cadou de către fiul său.

Mai mult, atât în timpul acţiunilor ilicite, cât şi imediat după incident, a fost insultat în cel mai brutal mod de către pârâtul Negoiţă Alic.

Astfel, suma compensaţiei pentru prejudiciului moral cauzat este estimată reieşind din caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice şi fizice care le-am suportat. Suferinţele psihice au fost condiţionate de trauma psihologică, care a apărut în rezultatul acţiunilor agresive din partea pârâtului Negoiţă Alic.

Mai mult, a avut retrăiri emotive manifestate prin sentimente de umilire, ruşine, dezonorare, disperare, a avut o stare neplăcută de nesiguranţă. De către pârât i-a fost tulburată şi starea sufletească, urmare a faptului că a fost nevoit să piardă timpul pentru a înainta plângerea de tragere la răspundere a pârâtului pentru fapta comisă, pentru oferirea explicaţiilor reprezentanţilor organelor de drept, pentru deplasări la specialişti în vederea determinării deteriorărilor şi reparaţiei automobilului ş. a.

Deoarece pârâtul până la moment nu a întreprins absolut nici o măsură în vederea restituirii prejudiciului cauzat prin acţiunile sale culpabile, este nevoit să înainteze prezenta acţiune civilă. In scopul colectării probelor, întocmirii cererii de chemare în judecată, precum şi reprezentării în faţa instanţei de judecată, a fost nevoit să încheie un contract de asistenţă juridică plătind suma de 3000 lei.

3. În drept își întemeiază cererea pe prevederile art. 24 al. 1) din Constituție, art. 16 al. 1) lit. g), 1998 al. 1), 2036 al. 1) și 2), 2037 al. 1) și 2) Cod civil, Hotărârea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 09.10.2006 , art. 166-167 CPC RM.

4. La data de 16.09.2025, avocatul Ciumaș Oleg a depus referință pe caz, în interesul pârâtului, prin care consideră că acțiunea civilă urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În referință, avocatul pârâtului menționează că, circumstanțele de fapt ale cazului, avut loc la 19 aprilie 2025, în modul în care sunt redate în cererea de chemare în judecată, sunt respinse categoric de pârâtul Negoiță Alic. Pârâtul explică că, la 19 aprilie 2025, aproximativ la ora 10:00, a mers cu mașina, la Centrul comercial "AȘA" (în interiorul căruia este situat și magazinul "Super Linella") amplasat în or. Fălești, str. Moldovei nr. 41. Aici a

venit şi fiica sa, Negoiţă Otilia cu automobilul ei. Ajungând în faţa magazinului, fiica sa deja parcase şi a coborât din automobil pentru a-I ajuta (dirija) să parcheze automobilul său. La un moment dat, Negoiţă Otilia a fost lovită în regiunea picioarelor cu partea din fată a automobilului de marcă "TOYOTA AVENSIS", cu numărul de înmatriculare *****, condus de reclamantul Hadîrca Grigore, care intenţiona să parcheze în acelaşi loc. După ce a lovit-o pe fiica pârâtului prima dată, reclamantul a oprit şi a dat puţin în spate, după care din nou în mod conştient a accelerat în faţă şi a lovit-o a doua oară pe Negoiţă Otilia în acelaşi mod. In acel moment, văzând un pericol iminent pentru viaţa şi sănătatea fiicei sale, pârâtul a ieşit din maşina sa, imediat s-a apropiat de automobilul condus de reclamant şi a lovit cu palma peste parbriz în scopul de a-l atenţiona şi a-l face să oprească şi să nu meargă cu maşina peste fiica sa, Otilia. De la lovitura aplicată, parbrizul maşinii conduse de reclamant s-a fisurat. Pe acest caz a fost sesizat Inspectoratul de Poliţie Făleşti, fiind pornite două procese contravenţionale: pentru accident rutier şi pentru deteriorarea parbrizului.

Astfel, în procesul contravenţional nr. 555 din 25 aprilie 2025, pornit în baza sesizării REI-2 nr. 1795 din 22 aprilie 2025, în esenţă, s-a reţinut că, la 19 aprilie2025, ora 10:00, în or. Făleşti, str. Moldovei, Hadîrca Grigore, conducând automobilul de marcă "TOYOTA AVENSIS", cu numărul de înmatriculare *****, a tamponat-o pe Negoiţă Otilia cu bara de protecţie faţă la picior, provocându-i leziuni corporale sub formă de echimoze pe partea anterioară a articulaţiei genunchiului stâng, care potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 202538P0127 din 22 aprilie 2025, se califică ca vătămare neînsemnată a integrităţii corporale.

Prin decizia agentului constatator al Inspectoratului de Poliţie Făleşti din 27 iunie 2025, adoptată în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 309156, Hadîrca Grigore a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 242 alin.(2) Codul contravenţional al Republicii Moldova, fiindu-i aplicată sancţiunea cu amendă în mărie de 24 unităţi convenţionale şi aplicate 6 puncte de penalizare.

În procesul contravenţional nr. 516 din 23 aprilie 2025, pornit în baza sesizării REI-2 nr. 1708 din 19 aprilie 2025, în esenţă, s-a reţinut că, la 19 aprilie 2025, ora 10:15, în or. Făleşti, str. Moldovei, Negoiţă Alic, a deteriorat intenţionat parbrizul de la automobilul personal care îi aparţine lui Hadîrca Grigore.

Prin decizia agentului constatator al Inspectoratului de Poliţie Făleşti din 23 aprilie 2025, adoptată în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 524343, Negoiţă Alic a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 104 alin. (l) Codul contravenţional al Republicii Moldova, fiindu-i aplicată sancţiunea cu amendă în mărime de 18 unităţi conventionale.

Deciziile agentului constatator de condamnare a reclamantului şi pârâtului nu au fost contestate, devenind irevocabilă prin neatacare.

Reieşind din circumstanţele expuse supra rezultă cert caracterul legitim al acţiunilor întreprinse de Negoiţă Alic în ziua de 19 aprilie 2025, care a acţionat urmărind scopul apărării vieţii şi integrităţii sănătăţii fiicei sale împotriva acţiunile ilegale ale reclamantului. Respectiv alegaţia lui Hadîrca Grigore că pârâtul ar fi lovit în parbrizul maşinii conduse de el "fără nici un motiv" este contrar circumstanţelor de fapt ale speţei.

Referitor la pretenţia de reparare a prejudiciului material invocat de reclamant, Negoiţă Alic o califică ca fiind totalmente neîntemeiată pe motiv că reclamantul nu a demonstrat vătămarea unui drept al său.

Astfel, reieşind din prevederile art. 19 alin.(l) Codul civil al Republicii Moldova, persoana poate cere repararea prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial, doar în cazul în care această persoană a fost lezată într-un drept al său sau într-un interes recunoscut de lege. în acelaşi timp, art. 19 alin.(l) Codul civil al Republicii Moldova, stabileşte condiţiile conform cărora urmează a fi determinat prejudiciului material. Una din aceste condiţii este distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale. 16) Pentru a determina noţiunea de "drept al său" şi "bunurile sale", apelantul invocă prevederile art. 453 alin.(l) şi alin.(2) Codul civil al Republicii Moldova, din interpretarea căruia rezultă cert că patrimoniul unei persoane este constituit din drepturile şi bunurile care aparţin unei persoane determinate.

În cazul examinat, reclamantul a solicitat prin cererea de chemare în judecată repararea prejudiciului cauzat automobilului de marcă "TOYOTA AVENSIS", cu numărul de înmatriculare *****, pe care l-a indicat ca fiind bun "personal".

În această ordine de idei, pârâtul consideră necesar a invoca că, potrivit art. 424 alin.(l) Codul civil al Republicii Moldova, coroborat cu art. 312 alin. (l) a Legii privind siguranţa traficului rutier, drepturile reale (inclusiv şi dreptul de proprietate) asupra vehiculelor se constituie numai prin înregistrare în Registrul de stat al vehiculelor. Reclamantul acţionând cu rea-credinţă nu a anexat la cererea de chemare în judecată nici o probă care să demonstreze faptul că automobilul de marcă "TOYOTA AVENSIS", cu numărul de înmatriculare ***** ar fi proprietatea sa.

Totodată, din probele anexate la prezenta referinţă şi în special certificatul de înmatriculare şi adeverinţa seria TC 0079679 din 12 septembrie 2025, eliberată de I.P. "Agenţia Servicii Publice", conform datelor din Registrul de Stat al Transportatorilor (starea la 12 septembrie 2025) proprietarul automobilului de marcă "TOYOTA AVENSIS", cu numărul de înmatriculare ***** nu este reclamantul Hadîrca Grigore, ci o altă persoană, şi anume Liubinschi Alexandr, care a obţinut dreptul de proprietate al acestui vehicul la 22 iunie 2022. Astfel, rezultă cert că atât la data de 19 aprilie 2025 când a avut loc incidentul, cât şi la data de 23 iunie 2025, când a fost intentată prezenta acţiune, reclamantul nu deţinea dreptul de proprietate a bunului pentru reparaţia căruia a solicitat compensarea prejudiciul material şi, în consecinţă, nu este titularul dreptului de creanţă născut din acest prejudiciu.

Reieşind din cele expuse, pârâtul invocă că Hadîrca Grigore a solicitat repararea prejudiciului cauzat unui bun care aparţine altei persoane, respectiv acesta nu întruneşte condiţiile subiectului pentru repararea prejudiciului, deoarece nu a fost lezat într-un drept al său şi nici nu i-a fost deteriorat bunul său.

În continuarea argumentelor invocate supra intervine şi art. 774 alin.(l) Codul civil al Republicii Moldova, potrivit cărora, creditorul poate pretinde de la debitor executarea unei prestaţii doar în virtutea unui raport obligaţional.

Iar art. 858 alin.(l) Codul civil al Republicii Moldova, se stabileşte că temeiul executării rezidă în însăşi existenţa unei obligaţii. Astfel, în lipsa faptului lezării drepturilor aparţinând reclamantului, aceasta nu are nici un temei legal de a invoca pretenţii de reparare a prejudiciului material cauzat prin deteriorarea parbrizului automobilului de marcă "TOYOTA AVENSIS", cu numărul de înmatriculare ***** de către pârâtul Negoiţă Grigore.

Potrivit jurisprudenţei constante şi principiilor de drept civil, doar persoana care suferă un prejudiciu direct, actual şi cert este îndreptăţită să solicite repararea acestuia.

Aici urmează a mai fi accentuat faptul că potrivit regulii restituirii prejudiciului în patrimoniul celui păgubit, doar titularul prejudiciului poate beneficia de despăgubiri. A admite cererea unei persoane terţe, care nu justifică nici un drept asupra bunului, ar echivala cu o îmbogăţire fără justă cauză. O interpretare similară a fost reţinută de Curtea de Apel Nord în decizia din 29 aprilie 2025, adoptată în cauza civilă nr. 2a-413/2024, PIGD: 2-23163036-03-2a-22042024, în care a fost admisă cererea de apel depusă de pârâtul în acel proces civil şi casată hotărârea Judecătoriei Bălţi (sediul Făleşti) din 24 ianuarie 2024 în latura reparării prejudiciului material cauzat din deteriorarea automobilului pe motiv că reclamanta în acel proces nu avea calitatea de proprietar al vehiculului.

Referitor la pretenţia de reparare a prejudiciului moral, pârâtul de asemenea nu o recunoaşte. Astfel, potrivit cererii de chemare în judecată, reclamantul pretinde că i-a fost cauzată o pagubă morală ca rezultat al deteriorării parbrizului automobilului de marcă "TOYOTA AVENSIS", cu numărul de înmatriculare *****.

Totodată, pârâtul invocă că, pentru încasarea despăgubirii pentru prejudiciul moral, urmează a fi respectate prevederile art. 2036 alin.(l) Codul civil al Republicii Moldova.

Din sensul normei legale date rezultă că, prejudiciul moral se compensează numai în cazul provocării acestuia prin fapte ce atentează şi lezează drepturile personale nepatrimoniale, adică prejudiciul este moral numai dacă este urmare a încălcării unor valori de aceeaşi natură. De asemenea, din norma de drept enunţată rezultă, că se admite compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea altor drepturi (inclusiv patrimoniale) numai în cazurile expres prevăzute de lege. În speţa dată, Hadîrca Grigore pretinde că i-a fost lezat un drept patrimonial (deşi nici acest fapt reclamantul nu l-a probat), însă compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale se admite numai în cazurile prevăzute expres de lege.

Or, având în vedere că reclamantului nu i-au fost încălcate drepturile personale nepatrimoniale şi nu există o lege care să acorde reclamantului dreptul a de solicita şi compensarea pagubei morale pentru deteriorarea bunului, pretenţia de reparare a prejudiciului moral este neîntemeiată.

O interpretare similară a fost reţinută de Curtea Supremă de Justiţie în decizia din 20 iulie 2022, adoptată în cauza civilă nr. 2ra-359/2022, PIGD: 2-19132806-01-2ra-04042022, în care instanţa supremă a casat hotărârile judecătoreşti ale instanţelor inferioare în latura compensării prejudiciului moral cauzat prin deteriorarea bunurilor (inundarea locuinţei) pe motiv că nu au fost încălcate drepturile personale nepatrimoniale şi nici nu există o normă legală care să acorde expres acest drept reclamantei. Decizia Curţii Supreme de Justiţie citată supra, are rol de unificare a practicii judiciare, fiind inclusă în Fişa tematică la capitolul Cauze civile şi comerciale - Repararea prejudiciului moral.

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a mai solicitat compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 3.200 lei. Având în vedere că pârâtul consideră neîntemeiată acţiunea intentată de reclamant, Negoiţă Alic pretinde ca şi pretenţia de compensare a cheltuielile de judecată a reclamantului să fie respinsă integral. Solicitarea dată este întemeiată pe prevederile art. 94 alin.(l) Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, potrivit căruia cheltuielile de judecată se compensează părţii din contul celeilalte părţi, doar în situaţia în care a avut câştig de cauză.

Pentru a putea beneficia de o asistenţă juridică calificată în prezenta cauză civilă intentată de reclamant în mod neîntemeiat, inclusiv si fără înaintarea unei pretenţii de

soluţionare a litigiului pe cale extrajudiciară, pârâtul a încheiat contract de asistenţă juridică cu avocatul Ciumaş Oleg, fiind astfel reprezentat pe parcursul procesului civil.

Cheltuielile de asistenţă juridică constituie, potrivit art. 90 lit. i) Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, cheltuieli de judecare a cauzei, care potrivit art. 82 Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, se atribuie la categoria cheltuielilor de judecată. Art. 94 alin.(l) Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, acordă părţii dreptul la compensarea cheltuielilor de judecată din contul părţii care a pierdut procesul.

Solicită respingerea pretenţiilor şi încasarea cheltuielilor de judecată de la reclamant în sumă de 2000 lei achitate pentru asistenţa juridică (f. d. 26-31).

5. În şedinţa de judecată, **reprezentantul reclamantului, Valentin Trişnevschi**, a pledat pentru admiterea integrală a cererii de chemare în judecată pe motivele de fapt şi de drept invocate în cererea de chemare în judecată, menţionând că fiul reclamantului a mers şi a achitat pentru repararea automobilului, căci reclamantul este în vârstă, are 68 ani. Automobilul a fost reparat în suma menţionată în factură. În factură s-a menţionat numele proprietarului automobilului, Liubinschi Alexandr, fiind preluat numele acestuia din certificatul de înmatriculare a automobilului, însă acesta de vreo 5 ani este plecat în Federaţia Rusă unde locuieşte şi în prezent. Recipisa prin care se dovedeşte că automobilul a fost înstrăinat i-a transmis-o prin rutieră, fiind perfectată în Federaţia Rusă.

Reclamantul se foloseşte de acest automobil de vreo 5 ani. Iniţial a avut procură eliberată de la Liubinschi Alexandr, însă, pe perioada de valabilitate a procurii, din careva motive nu a înregistrat automobilul pe numele său, iar proprietarul automobilului nu a revenit în ţară în această perioadă ca să perfecteze actele pe numele reclamantului. Consideră că dovada de cumpărare a automobilului – recipisa din 20.10.2023, confirmă dreptului de posesie, folosinţă şi dispoziţie a reclamantului asupra acestui automobil. Reclamantul a fost recunoscut în calitate de victimă în procesul contravenţional intentat în privinţa pârâtului conform art. 104 al. 1) Cod contravenţional. Invocă prevederile art. 453, 482 şi 491 Cod civil.

6. Reprezentantul pârâtului, avocatul Ciumaş Oleg, în şedinţa de judecată a pledat pentru respingerea integrală a pretenţiilor din cererea de chemare în judecată considerând a fi neîntemeiate. Consideră că, reclamantul nu este în drept să înainteze careva pretenţii împotriva pârâtului pe simplu motiv că acesta nu este proprietarul automobilului al cărui parbriz a fost deteriorat de pârât. Or, potrivit registrului de publicitate, proprietar al acestui automobil este o altă persoană, şi anume Liubinschi Alexandr. În altă ordine de idei, pârâtul în acea zi a acţionat în protejarea fiicei sale, care a fost vătămată de reclamant, fapt confirmat corespunzător. Reclamantul fiind atras la răspundere contravenţională în temeiul art. 242 al. 2) Cod contravenţional la 27.06.2025 pentru accidentarea lui Negoiţă Otilia, care este fiica pârâtului. Reclamantului i s-a aplicat o pedeapsă cu amendă în mărime de 24 unităţi convenţionale.

Solicită încasarea de la reclamant în beneficiul pârâtului cheltuielile de judecată 2000 lei.

II. Aprecierea instanţei:

9. Potrivit art. 117 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, *probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit*

elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.

10. În conformitate cu art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, ***fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.***

11. În corespundere cu art. 121 Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

12. În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(4) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele*.

13. În temeiul art. 240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii*.

14. În acord cu prevederile art. 239 Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*.

Potrivit art. 19 al. 1) Cod civil, *în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.*

(2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

(3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).

(5) Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

Potrivit art. 453 al. 1) Cod contravenţional, *patrimoniul reprezintă totalitatea drepturilor şi obligaţiilor patrimoniale (care pot fi evaluate în bani), privite ca o sumă de valori active şi pasive legate între ele, aparţinînd unor persoane fizice şi juridice determinate.*

(2) Toate bunurile persoanei fizice sau juridice fac parte componentă a patrimoniului ei.

Conform art. 482 al. 1) Cod civil, *posesiunea se dobîndeşte prin exercitarea voită a stăpînirii de fapt a bunului.*

(2) Se consideră posesor al dreptului persoana care a început să-l exercite ca un titular. Dispoziţiile privind posesia se aplică în mod corespunzător posesiei drepturilor.

(3) Dacă mai multe persoane posedă în comun un bun, ele sînt considerate coposesori.

(4) Dacă mai multe persoane posedă părţi ale unui bun, ele sînt considerate posesori ai părţilor separate.

(5) Persoanele fără capacitate de exerciţiu şi persoanele juridice exercită posesiunea prin reprezentantul lor legal.

Potrivit art. 1998 al. 1) Cod civil, *cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.*

Conform art. 2025 al. 1) Cod civil, *repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.*

Conform art. 2036 al. 1) Cod civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.*

Conform art. 45 al. 1) Cod contravenţional, ***persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie. Prezentul alineat se aplică în egală măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale.***

(2) Soluţionînd cauza contravenţională, autoritatea competentă este în drept, la cererea victimei, să dispună repararea prejudiciului cauzat prin contravenţie în cazul în care nu există divergenţe asupra întinderii lui.

Conform art. 104 al. 1) Cod contravenţional, se prevede drept contravenţie acţiunea de *distrugere sau deteriorare intenţionată a bunurilor străine, dacă fapta nu reprezintă o infracţiune,*

se sancţionează cu amendă de la 18 la 36 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 20 la 40 de ore.

Potrivit art. 387 al. 1) Cod contravenţional, *este victimă persoana fizică sau persoana juridică căreia, prin contravenţie, i-au fost cauzate prejudicii morale, fizice sau materiale.*

Conform jurisprudenţei CEDO, contravenţiile sunt echivalate cu „acuzaţii în materie penală" (sensul autonom al CEDO), atrăgând garanţiile art. 6 din Convenţie (proces echitabil) atât pentru contravenient (infractor), cât şi pentru victimă.

Echivalarea nu înseamnă că infracţiunea şi contravenţia devin identice, ci că în ambele cazuri trebuie să se respecte aceleaşi standarde ridicate de protecţie a drepturilor omului.

Victima unei contravenţii are dreptul la un proces echitabil, acces la justiţie, la repararea prejudiciului, garantat de standardele CEDO, similar cu partea vătămată din procesul penal.

15. Analizând circumstanţele expuse în cererea de chemare în judecată în coraport cu referinţa depusă pe caz, explicaţiile reprezentanţilor părţilor, înscrisurile anexate şi normele de drept material şi procedural incidente, instanţa conchide că cererea de chemare în judecată este întemeiată parţial şi urmează a fi admisă parţial din următoarele considerente.

16. Cercetând materialele cauzei, instanţa a constatat că la data de 19.04.2025, aproximativ ora 10:15, aflându-se pe str. Moldovei din or. Făleşti, la parcare în faţa magazinului „Super Linela", pârâtul Negoiţă Alic, a lovit cu pumnul în parbrizul automobilului de modelul „Toiota Avensis" ce aparţine reclamantului Hadîrca Grigore, deteriorându-l.

Pe acest fapt, reclamantul a apelat la Inspectoratul de Poliţie Făleşti solicitând să fie atras la răspundere Negoiţă Alic şi ca urmare, în privinţa acestuia a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenţie, prin care ultimul a fost recunoscut vinovat şi sancţionat în temeiul art. 104 al. 1) din Codul contravenţional, cu aplicarea unei amenzi în mărime de 18 unităţi convenţionale.

Procesul verbal cu privire la contravenţie şi decizia de aplicare a sancţiunii au fost încheiate în prezenţa contravenientului/pârâtului Negoiţă Alic, care le-a semnat fără careva obiecţii, contrasemnând că recunoaşte săvârşirea contravenţiei şi acceptă sancţiunea stabilită.

Careva probe din care ar rezulta că ar fi fost contestată şi anulată decizia agentului constatator din 23.04.2025, prin care i s-a aplicat amendă lui Negoiţă Alic, conform art. 104 al. 1) Cod contravenţional, pentru acţiunile sale ilegale, prin care a deteriorat, la data de 19.04.2025 ora 10:15, intenţionat parbrizul automobilului personal ce aparţine lui Hadîrca Grigore, instanţei nu au fost prezentate.

Astfel, se confirmă incontestabil vinovăţia pârâtului în săvârşirea contravenţiei prevăzută la art. 104 al. 1) Cod contravenţional, cauzând părţii vătămate un prejudiciu, care la data perfectării procesului verbal nu a fost estimat, însă părţile au acceptat încadrarea juridică a faptei potrivit normelor Codului contravenţional,

În cadrul şedinţei de judecată, reclamantul Hadîrca Grigore a prezentat înscrisuri din care rezultă că posedă mijlocul de transport de model Toyota Avensis cu număr de înmatriculare *****, în temeiul recipisei (contract de vânzare cumpărare) din 20.10.2023 (f. d. 55), încheiat cu proprietarul automobilului Liubinschi Alexandr.

A mai explicat, reprezentantul pârâtului, avocatul Trişnevschi Valentin că, reclamantul a intrat de fapt în posesia acestui autoturism acum vreo 5 ani, iniţial în temeiul unei procuri care a expirat, apoi proprietarul de drept al automobilului, care se află în Federaţia Rusă, a eliberat recipisa (transmisă prin rutieră) din care rezultă că a înstrăinat automobilul în cauză lui Hadîrca Grigore. Proprietarul de drept al bunului o perioadă îndelungată de timp nu a revenit în ţară, din acest motiv, reclamantul nu are posibilitate de a-şi înregistra dreptul de proprietate asupra acestui mijloc de transport în registrul de publicitate, însă stăpâneşte acest bun cu dună credinţă şi beneficiază de toate drepturile de apărare recunoscute proprietarului.

Reprezentantul pârâtului, avocatul Ciumaș Oleg, la rândul său, a negat dreptul reclamantului la despăgubiri, făcând referire la faptul că acesta nu are înregistrat dreptul de proprietate asupra automobilului.

În opinia instanței, reclamantul, în ședința de judecată, și-a confirmat dreptul său la despăgubiri materiale.

Or, Hadîrca Grigore posedă de câțiva ani cu diligența unui bun proprietar, mijlocul de transport de model Toyota Avensis cu număr de înmatriculare *****, iar la data de 23.04.2025 a fost recunoscut drept victimă a acțiunilor ilegale a lui Negoiță Alic, care prin lovire, intenționat a deteriorat parbrizul acestui automobil, în timp ce Hadîrca Grigore intenționa să parcheze automobilul dat la parcarea din fața magazinului din or. Fălești, str. Moldovei.

Aceste circumstanțe au fost constatate de către agentul constatator, Stoian Alex din cadrul Inspectoratului de Poliție Fălești și reținute în procesul verbal cu privire la contravenție din 23.04.2025, semnat de pârât fără rezerve. Astfel, în opinia instanței, acesta nu mai poate invoca negarea dreptului reclamantului la despăgubiri, odată ce a acceptat recunoașterea lui Hadîrca Grigore în calitate de victimă și decizia prin care, a fost sancționat pentru cauzarea prejudiciului reclamantului, în temeiul art. 104 al. 1) Cod contravențional. Decizie care este în vigoare și produce efecte juridice, iar legea contravențională garantează dreptul victimei la despăgubiri prin înaintarea acțiunii civile (art. 45 al. 1) Cod contravențional).

În opinia instanței, prevederile la care face referire reprezentantul pârâtului, precum că reclamantul, pe motiv că nu are înregistrat dreptul asupra automobilului care îl posedă, n-ar avea nici dreptul la despăgubiri, nu sunt relevante cazului din speță.

Cu referire la cuantumul despăgubirilor, reclamantul a prezentat costul materialului și volumului de lucru pentru repararea deteriorărilor cauzate prin acțiunile ilegale ale pârâtului, astfel se va reține această sumă, de 22 578 lei (f. d. 19). Or, instanței nu au fost prezentate contra probe din care ar rezulta că prejudiciul ar fi fost cauzat în alt cuantum.

Faptul invocat de către reprezentantul pârâtului precum că, reclamantul nu ar fi suportat aceste cheltuieli, căci în factura prezentată din care rezultă costul parbrizului și manoperei pentru efectuarea lucrărilor de demontare a piesei deteriorate și instalarea altui parbriz la automobilul reclamantului, în opinia instanței, nu poate fi reținut.

Or, din probele prezentate s-a dovedit cu certitudine că, anume reclamantul Hadîrca Grigore posedă bunul deteriorat - mijlocul de transport de model Toyota Avensis cu număr de înmatriculare *****, și nici de cum Liubinschi Alexandr, înscris în calitate de proprietar în certificatul de înmatriculare (f. d. 48). Însăși Liubinschi Alexandr, prin recipisa sa din 20.10.2023, prezentată în original (f. d. 55), confirmă acest fapt.

Astfel, recipisa prezentată, fiind un înscris sub semnătură privată, prin care se confirmă primirea banilor în sumă de 5 500 euro de către Liubinschi Alexandr de la Hadîrca Grigore pentru înstrăinarea automobilului de model Toyota Avensis, servind drept dovadă a încheierii unui contract de vânzare cumpărare a automobilului (f. d. 55).

Anume reclamantul Hadîrca Grigore, care posedă acest automobil cu diligența unui bun proprietar de câțiva ani, a fost recunoscut victimă în cauza contravențională intentată în privința lui Negoiță Alic, conform art. 104 al. 1) Cod contravențional, pentru deteriorarea automobilului de model Toyota Avensis cu număr de înmatriculare *****.

Astfel, instanţa nu pune la îndoială faptul că, anume reclamantul a suportat cheltuielile pentru înlocuirea parbrizului la automobilul nominalizat.

La fel, nu pot fi reţinute alegaţiile reprezentantului pârâtului precum că, pârâtul ar fi fost nevoit să lovească în parbrizul reclamantului, pentru a-şi proteja fiica. Or, de către agentul constatator nu a fost reţinută starea de legitimă apărare, pârâtul a fost recunoscut vinovat de săvârşirea contravenţiei pentru deteriorarea bunului indiferent de motivele acţiunilor sale ilegale. Ba chiar, pârâtul Negoiță Alic, în calitate de contravenient, a acceptat situaţia reţinută de agentul constatator în procesul verbal cu privire la contravenţie.

17.Cu referire la despăgubirile pentru prejudiciul moral, în opinia instanţei, acestea nu s-au confirmat în şedinţa de judecată. Fiind invocat de către reclamant în cererea de chemare în judecată precum că, pârâtul, în timpul săvârşirii contravenţiei prevăzută la art. 104 al. 1) Cod contravenţional, l-ar fi înjurat în prezenţa altora, în timp ce i-a deteriorat automobilul, fapt ce i-ar fi creat suferinţe psihice prin lezarea sentimentelor de afecţiune, stare de neliniște, stres, frustrare, etc., nu poate fi reţinut.

Or, pârâtul nu a fost recunoscut vinovat de săvârşirea contravenţiei de injurie, iar deteriorarea automobilului reclamantului a avut loc în circumstanţele în care acesta a lezat pe fiica pârâtului, Negoiță Otilia, care în acel moment se afla la parcare încercând să ţină un loc pentru automobilul tatălui său. Pentru aceste acţiuni, reclamantul Hadîrca Grigore a fost tras la răspundere contravenţională conform art. 242 al. 2) Cod contravenţional, la data de 27.06.2025 (f. d. 46). Din aceste motive, instanţa consideră că pretenţia privind repararea prejudiciului moral nu se justifică.

18.În latura compensării cheltuielilor de judecată, se va proceda conform art. 94, 96 Cod de procedură civilă.

Potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei*.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut câştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii*.

Conform art. 96 al. 1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.*

(1[1]) Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Potrivit art. 98 al. 1) Cod de procedură civilă, *cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanţei judecătoreşti de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.*

(2) În caz de respingere a acţiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanţă, precum şi taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanţei judecătoreşti de la reclamant, dacă reclamantul nu este scutit de plata acesteia.

(3) Dacă acţiunea a fost admisă parţial, iar pîrîtul este scutit de plata cheltuielilor de judecată, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanţă se încasează la buget de la

reclamant, dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată, proporţional părţii respinse din acţiune.

Ţinând cont de faptul că, potrivit pct. 1.1.4 din anexa nr. 2 a Legii taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, reclamantul este scutit de plata taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată, taxa de stat se va încasa de la pârât în beneficiul statului, proporţional pretenţiilor admise.

În temeiul celor relatate, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2), art. 236, art. 238-241 art. 243 Cod de procedură civilă,

h o t ă r ă ş t e :

Cererea de chemare în judecată depusă de către Hadîrca Grigore împotriva lui Negoiţa Alic privind repararea prejudiciului material cauzat prin contravenţie în mărime de 22 578 lei, a prejudiciului moral în mărime de 15 000 lei şi încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 3 200 lei, se admite parţial.

Se încasează de la Negoiţă Alic, născut la 1*****, IDNP ***** în beneficiul lui Hadîrca Grigore, născut la *****, IDNP ***** suma de 22 578 (douăzeci şi două mii cinci sute şaptezeci şi opt) lei cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul material şi 1 920 (una mie nouă sute douăzeci) lei cheltuieli de judecată, proporţional părţii admise.

În rest cererea se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la Negoiţă Alic, născut la 1*****, IDNP ***** în beneficiul statului suma de 953, 08 lei (nouă sute cincizeci şi trei lei 08 bani) ce constituie taxă de stat de plata căreia reclamantul a fost scutit de drept la depunerea cererii de chemare în judecată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul Făleşti).

Preşedinte de şedinţă,
Judecător Lilia Trocin